

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem ve věci

žalobce: J. N., nar. X
bytem X

zastoupen advokátem JUDr. Tomášem Hlaváčkem
sídlem Kořenského 1107/15, Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 11. 6. 2024, č. j. 055714/2024/KUSK/OSŽSP/ZAV,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci, obsah podání účastníků a průběh soudního jednání

- Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Neratovice ze dne 3. 4. 2024, č. j. MěÚN/033125/2024, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 31. 12. 2023, jehož skutkovou podstatu naplnil porušením § 5 odst. 2 písm. b) tohoto zákona.
- Žalobce předně namítl, že po provedení silniční kontroly nedošlo k sepsání oznámení o přestupku, čímž se nemohl vyjádřit k otázce, zda žádal lékařské vyšetření, či nikoliv. Uvedl, že žalovaný bez dalšího přijal závěr, že žalobce lékařské vyšetření odmítl, a to s odkazem na protokol (úřední záznam), který však byl vyhotoven dodatečně a nikoli na místě.
- Dále namítl, že při provádění dechové zkoušky nebyl dostatečně poučen. Rovněž namítl rozpor v tvrzení zasahující policistky, pokud jde o platnost provedených dechových zkoušek. Žalobce uvádí, že lékařské vyšetření neodmítl, naopak je požadoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

4. Konečně žalobce navrhl moderaci uloženého zákazu činnosti, a to na 6 měsíců s tím, že řidičské oprávnění nutně potřebuje pro pravidelné návštěvy lékařů. Rovněž navrhl snížení výše pokuty z 10 000 Kč na 5 000 Kč, což odůvodnil absencí příjmů a náklady na léky.
5. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že vyhotovení záznamu o přestupku na místě projednání skutku policistou pouze oprávnění, stejně jako v případě jeho vyhotovení na místě a jeho ukázání s možností podezřelého z přestupku se do něj vyjádřit. Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ukládá orgánu policie (nikoliv tedy konkrétnímu policistovi na místě) pouze sepsání úředního záznamu o zjištěných skutečnostech, který zasílá příslušnému správnímu orgánu společně s oznámením o spáchání přestupku. Toliko podle okolností může policista umožnit podezřelému z přestupku na místě se k přestupku písemně vyjádřit. Jestliže však dopravní přestupek nelze projednat na místě z důvodů, že nejsou splněny podmínky pro příkazní řízení na místě, tedy lze-li za dopravní přestupek uložit zákaz činnosti, sepíše policista oznámení přestupku a zašle je příslušnému správnímu orgánu k projednání, jak již bylo uvedeno. Tento postup vyplývá z ustanovení § 73 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a jak je zřejmé ze struktury zákona, jedná se o postup správního orgánu před zahájením řízení. Policie České republiky provádí pouze šetření k odhalení přestupku a jeho pachatele, a zajišťuje důkazní prostředky. Sama tyto protiprávní delikty neprojednává, přičemž veškeré dokazování, tedy i hájení práv a oprávněných zájmů podezřelého z přestupku, přichází na řadu až před správním orgánem. Oznámení o přestupku, učiněné policií podle § 74 zákona o odpovědnosti za přestupky, není procesním úkonem v řízení o přestupku, není určeno podezřelému, nýbrž správnímu orgánu projednávajícímu přestupek, a jeho zákonnou náležitostí tak není poučení o právech a povinnostech. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce nebyl nijak zkrácen na svých právech tím, že se nemohl na místě přestupku vyjádřit ke zjišťovaným skutečnostem, neboť toto právo a s tím související nárok na zákonné poučení o právech a povinnostech mu vznikly až okamžikem zahájení řízení o přestupku a jeho projednáváním před správními orgány. Stejně tak nebyl žalobce zkrácen na svých právech tím, že se nemohl vyjádřit k úředním záznamům policie o zjišťovaných skutečnostech, neboť tyto úřední záznamy slouží pouze jako podklad správnímu orgánu k prověření skutečností, odůvodňujících zahájení řízení o přestupku či jiného procesního postupu ve věci.
6. Žalovaný dále uvedl, že poučovací povinnost správního orgánu se týká výlučně procesních práv, tj. v dané věci práv upravujících řízení o přestupku žalobce. Následkem odmítnutí podrobení se výzvě policisty k lékařskému vyšetření ke zjištění hladiny alkoholu je spáchání přestupku na úseku silničního zákona a s tím spojené sankce – pokuta a zákaz činnosti. Zaplacením uložené pokuty dojde ke snížení majetku žalobce a zákazem řízení motorových vozidel nesmí žalobce po dobu výkonu této sankce řídit motorová vozidla, a tak nejsou žádné pochybnosti o tom, že se nejedná o povinnosti žalobce v řízení o přestupku (procesně právní), nýbrž o povinnosti hmotně právní. Policisté proto nebyli povinni o těchto následcích žalobce při silniční kontrole informovat.
7. Žalovaný rovněž uvedl, že na základě provedené svědecké výpovědi, kterou byla potvrzena zjištění uvedená v úředních záznamech, mají správní orgány shora uvedené skutečnosti, tj. zejména že žalobce odmítnul podstoupit odborné lékařské vyšetření a sám o něj ani nežádal, za prokázané. Stejně tak byla dle názoru žalovaného svědeckou výpovědí prokázána skutečnost, že žalobce byl řádně vyzván k absolvování dechové zkoušky, přičemž o absenci poučovací povinnosti platí vyjádření žalovaného v předchozím odstavci tohoto článku. Není přitom podstatné, zda tuto výzvu pronesl zasahující policista S., když ze svědecké

výpovědi policistky M. je zřejmé, že pronesena byla, a úřední záznamy toto osvědčují. Takovéto skutkové zjištění je pro účely řádného objasnění skutkového stavu věci dostačující.

8. Žalovaný rovněž uvedl, že v tomto konkrétním případě byly výsledky orientační dechové zkoušky, která byla provedena v souladu se zákonem, dostačujícím podkladem pro konstatování viny žalobce, a bylo rovněž postaveno najisto, že žalobce řídil vozidlo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou byl ještě pod vlivem alkoholu. Pro účely posouzení naplnění znaků skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. c) silničního zákona není nezbytná znalost přesné hladiny alkoholu v krvi, s ohledem na politiku nulové tolerance lze ze spáchání tohoto přestupku uznat vinným každého, u koho se prokáže, že byl za jízdy ovlivněn alkoholem, není-li takový skutek již trestným činem. Provedení odborného lékařského vyšetření, které by určilo přesněji hodnoty alkoholu u žalobce, než jak tyto hodnoty dokázala stanovit orientační dechová zkouška, tedy v tomto případě nebylo nezbytné. Skutečnost, že by sám žalobce trval na provedení odborného lékařského vyšetření, pak v řízení o přestupku prokázána nebyla, toto tvrzení bylo vzneseno pouze ze strany žalobce, a svědecká výpověď policistky M. ani úřední záznamy jej nepotvrzují.
9. Žalobce podal k vyjádření žalovaného repliku, která však nepřinesla nové skutečnosti nad rámec podané žaloby.
10. Při jednání před soudem konaném dne 20. 11. 2024 setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích. Soud provedl dokazování výsledkem žalobce, svědků M. a S. (zasahujících policistů), a rovněž výsledkem soudního znalce dr. S., jehož posudek byl jedním z podkladů opatřených ve správním řízení.

II. Obsah správního spisu

11. Z oznámení o přestupku vyplývá, že žalobce dne 5. 8. 2023 v 00:35 hodin v obci Obříství, po ulici Mělnická řídil motorové vozidlo tovární značky BMW, registrační značky: X, kde byl Policií ČR Dopravním inspektorátem Mělník, u domu čp. 309 zastaven a kontrolován. Při kontrole se obviněný podrobil odbornému měření ke zjištění, zda nebyl při řízení motorového vozidla ovlivněn alkoholickými nápoji. Odborným měřením, provedeným přístrojem Dräger Alcotest 7510, byla v případě prvního měření uskutečněného dne 5. 8. 2023 v 00.39 hodin, u obviněného zjištěna hladina alkoholu v dechu, a to v množství 1,15 promile alkoholu, u druhého měření uskutečněného dne 5. 8. 2023 v 00.45 hodin u obviněného zjištěna hladina alkoholu v dechu 1,11 promile alkoholu.
12. Správní orgán I. stupně po provedeném řízení o přestupku vydal dne 6. 11. 2023 pod č.j.: MěÚN/093777/2023, sp.zn.. MěÚN/076229/2023 rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 14 písm. b) jehož skutkovou podstatu naplnil porušení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. Proti uvedenému rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě podal žalobce odvolání, na jehož základě žalovaný dne 4. 12. 2023 pod sp. zn. 147466/2023/KUSK/2, rozhodnutí správního orgánu I. Stupně zrušil a věc vrátil k novému projednání. Na základě zrušujícího rozhodnutí správní orgán I. stupně v řízení o přestupku přibral znalce z oboru zdravotnictví pro posouzení provedených dechových zkoušek, zda byly provedeny v souladu s Metodikou Českého metrologického institutu, zda aplikovaný inzulin obviněným ovlivnil dechové zkoušky a zda bylo nutné provést odborné lékařské vyšetření z důvodu diabetu žalobce.

13. Po obdržení znaleckého posudku správní orgán I. stupně písemností ze dne 27. 2. 2024 předvolal obviněného k ústnímu jednání, a to na den 20. 3. 2024.
14. Dne 31. 7. 2023 vydal správní orgán I. Stupně rozhodnutí uvedené v bodě 1 rozsudku.
15. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Dne 24. 1. 2024 žalovaný odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

III. Posouzení věci krajským soudem

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba není důvodná.
17. Žalobce předně namítl, že žalobci bylo znemožněno uplatnit svá práva tím, že nebylo sepsáno oznámení o přestupku přímo na místě kontroly. Tato námitka není důvodná. Soud konstatuje, že přestože takové oznámení bývá poměrně častou záležitostí, zákon jeho pořízení na místě nevyžaduje. Nadto jeho nepořízením nebyla práva žalobce nijak zkrácena. Žalobce měl dostatek možností vyjádřit se k věci a hájit svá práva, čehož taky využil. Skutečnost, že neměl možnost vyjádřit se písemně přímo na místě, se ho nemohla nijak dotknout. Pokud jde o žalobcem namítaný rozpor, v tom, zda mu byla zakázána další jízda, pak soud uvádí, že tato otázka není pro věc podstatná, jelikož žalobci je kladeno za vinu řízení pod vlivem alkoholu, nikoli řízení přes uložený zákaz. K tomu soud doplňuje, že nepokládá vyjádření osoby podezřelé z přestupku za *a priori* věrohodnější, je-li učiněno přímo v rámci oznámení o přestupku sepsovaném na místě.
18. Žalobce dále namítl, že nebyl v řízení řádně poučen. Soudu však není zřejmé, jakého poučení se žalobce domáhá. Z hlediska zákona o silničním provozu je nezbytné poučit řidiče především o následcích, jaké by pro něj mělo odmítnutí dechové či krevní zkoušky, jelikož její odmítnutí je samo o sobě přestupkem. Taková situace však není předmětem projednávané věci. Žalobce se orientačnímu dechovému vyšetření podrobil, tudíž případné nepoučení o následcích odmítnutí nemá v projednávané věci žádnou relevanci. Pokud jde o krevní zkoušku, žalobci není kladeno za vinu její odmítnutí, tudíž ani zde nemohla případná absence poučení mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Zároveň soud doplňuje, že pokud žalobce namítá, že v řízení nebyla prokázána ani samotná výzva k orientačnímu vyšetření, pak s tímto tvrzením soud nesouhlasí, jelikož toto bylo prokázáno výsledkem policistky – není přitom podstatné, že to nebyla ona sama, kdo výzvu činil.
19. Stěžejní žalobní námitkou je tvrzení, že žalobce žádal o provedení lékařského vyšetření. Tato námitka není důvodná. Soud k této otázce provedl dokazování výsledkem jednak žalobce, který vypovídal způsobem obdobným žalobní argumentaci, tak výsledkem zasahujících policistů. Oba policisté ve svých výpovědích uvedli, že žalobce lékařské vyšetření odmítl, přičemž jejich výpovědi byly odpovídající časovému odstupu od silniční kontroly a rovněž mezi nimi soud nezjistil žádné významné rozpory. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalobce své důkazní břemeno k této otázce neunesl a soud tedy nemá za prokázané, že by žalobce žádal o provedení lékařského vyšetření – proti sobě stojí na jedné straně výpověď žalobce, na straně druhé pak výpověď zasahujících policistů, přičemž žádná z výpovědí nebyla zjevně rozporná či nevěrohodná. Jelikož jiné důkazní prostředky nebyly provedeny (a žalobce ani poté, co byl poučen, že své důkazní břemeno neunáší, další důkazní

návrhy neuplatnil), nemohl soud dospět k jinému závěru, než že žalobce své tvrzení neprokázal.

20. I kdyby však žalobce prokázal, že marně žádal o provedení lékařského vyšetření (a policisté tak postupovali v rozporu s § 67 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů), soud má za to, že by takové pochybení nemohlo mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce ve správním řízení a v řízení před soudem argumentoval možným zkreslením orientační dechové zkoušky v důsledku onemocnění cukrovkou, aplikací inzulínu krátce před kontrolou a požitím žvýkačky po aplikaci inzulínu. Soudní znalec však při své výpovědi uvedl, že shora uvedené okolnosti buďto nemohou mít žádný vliv na výsledek dechové zkoušky, nebo nemohou mít (a to ani společně s odchylkami měřicího zařízení) vliv natolik významný, aby vysvětlil opakované naměření hodnot okolo 1 promile. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že výsledky orientačního dechového vyšetření jednoznačně prokázaly, že žalobce byl v době kontroly pod vlivem alkoholu a ani případná krevní zkouška by na tomto závěru [a tedy na závěru, že se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 14 písm. b) zákona o silničním provozu] nemohla nic změnit.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

21. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
22. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. listopadu 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.